

I.

Politička stranka NEOVISNI ZA HRVATSKU (utemeljena 2017.) stranka je koja zastupa misao hrvatskog nacionalizma i vidi Hrvatsku kao samostalnu i suverenu državu u njezinu prirodnome europskom, navlastito srednjoeuropsko-sredozemnome kulturnom krugu. Misao hrvatskog nacionalizma misao je slobode pojedinca, skupina i naroda, a uključuje zaštitu ljudskih, političkih, vjerskih i kulturnih prava i sloboda te zaštitu tradicionalnih vrijednosti hrvatskoga društva (zaštitu života od začeca, zaštitu braka, obitelji itd.).

II.

Stranka ima parlamentarni klub u Hrvatskome saboru (tri od ukupno 151 zastupnika) te veći broj zastupnika i vijećnika u gradu Zagrebu i u drugim jedinicama lokalne samouprave u Hrvatskoj. Stranačka organizacija i utjecaj su u usponu, a i na predstojećim izborima za Europski parlament NEOVISNI ZA HRVATSKU očekuju osvajanje jednog od ukupno 12 (ili 11) mjesta koja pripadaju zastupnicima iz Republike Hrvatske.

III.

NEOVISNI ZA HRVATSKU su demokratska stranka, zagovornica pravne države i protivnica svakog totalitarizma, uključujući i globalistički konzumerizam. U skladu s time NEOVISNI ZA HRVATSKU zalažu se za slobodu europskih (i izvaneuropskih) naroda te za očuvanje suvereniteta nacionalnih država. Protive se gospodarskom porobljavanju malih naroda te birokratskom čudovištu u Bruxellesu kao i svakom pokušaju pretvaranja Europske unije u nadržavu, smatrajući da se suradnjom suverenih država na europskim vrijednostima i na načelima ravnopravnosti i uzajamnosti mogu očuvati i zaštititi identitet, bogatstvo i raznolikost Staroga kontinenta, a istodobno spriječiti bujanje imperijalističkih i totalitarističkih tendencija, dolazile one iz državnih ili kojih drugih središta moći.

IV.

S obzirom na to da je hrvatski narod tradicionalno iseljenički, a da je uspostavljanje jugoslavenskoga komunističkog režima 1945. rezultiralo masovnim smaknućima, progonima i velikim iseljeničkim valom nekoliko stotina tisuća Hrvata, NEOVISNI ZA HRVATSKU posebnu pozornost posvećuju Hrvatima diljem Europe i svijeta. Mi želimo da oni budu lojalni i vrijedni građani svojih novih domovina, ali činimo sve što je moguće da zadrže osobne, obiteljske, kulturne, gospodarske, pa i nacionalno-političke veze sa svojim zavičajem. Zato se zalažemo za širenje njihova izbornog prava u Hrvatskoj i za njihovo što šire sudjelovanje u hrvatskome političkom, gospodarskom i kulturnom životu.

V.

Posebnu pozornost NEOVISNI ZA HRVATSKU posvećuju Bosni i Hercegovini, jer ona nije samo susjedna država, nego je tijekom dugog niza stoljeća domovina i država hrvatskog naroda. Prema današnjemu ustavnom uređenju, koje je posljedica velikosrpske agresije na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu početkom 1990-ih godina, Bosna i

Hercegovina je država dvaju entiteta (Federacije Bosne i Hercegovine te Republike Srpske) i triju konstitutivnih naroda (Hrvata, Bošnjaka i Srba). Postojeće ustavno rješenje, koje je u više navrata mijenjano protuustavnim intervencijama tzv. visokih predstavnika međunarodne zajednice, onemogućuje stvaranje funkcionalne države, a istodobno kod Hrvata kao najmalobrojnijeg naroda izaziva frustracije i nezadovoljstvo. To je posebno izraženo u izbornome sustavu koji Hrvatima bitno ograničava izborna prava, napose pravo izbora svog predstavnika u tročlano predsjedništvo.

VI.

NEOVISNI ZA HRVATSKU se bezuvjetno protive svakom svojtanju hrvatskoga državnog teritorija, ma s koje strane ono dolazilo. Nije moguća naša suradnja ni s jednom političkom strankom ili grupacijom koja u pitanje dovodi granice Republike Hrvatske.

VII.

Bezuovjetno i apsolutno se NEOVISNI ZA HRVATSKU protive svakom pokušaju obnove jugoslavenske ili balkanske asocijacije u bilo kojem obliku. U tom je svjetlu osobito važno istaknuti teško povijesno naslijeđe u hrvatsko-srpskim odnosima, staro više od jednog i pol stoljeća. Politička elita srpske manjine pred kraj 19. stoljeća protivila se je ujedinjenju hrvatskih pokrajina u sklopu Austro-Ugarske. Iz tih je krugova dolazila javna najava borbe protiv Hrvata „do istrage“ (1902.), a na naslovnicaama vodećih beogradskih listova Hrvatima je najavljivana „velika kasapnica“ (1908.). U prvoj jugoslavenskoj državi kojom su dominirali Srbi, u mirnodopskom razdoblju između dvaju svjetskih ratova pobijeno je više od 3000 Hrvata katolika i muslimana, a usred beogradskog parlamenta izvršen je atentat na hrvatske narodne zastupnike, uslijed kojega je smrtno stradao i tada najpopularniji hrvatski političar Stjepan Radić (1928.). To je dovelo do reakcije na hrvatskoj strani i do hrvatsko-srpskog rata koji se je u kontekstu Drugoga svjetskog rata odvijao na hrvatskome području. U to su doba u strahovitim krvoprolićima stradali brojni Hrvati i Srbi, a ratni su pobjednici, ignorirajući povijest, Hrvatima ponovno nametnuli Jugoslaviju.

VIII.

Velikosrpska agresija protiv Hrvatske i Bosne i Hercegovine 1991.-1996. pokazuje da srpske imperijalističke pretenzije na hrvatski teritorij nisu prestale. Tijekom agresije pobijeno je i protjerano nekoliko stotina tisuća ljudi. Još uvijek je veliki broj nestalih, a opljačkano kulturno blago nije vraćeno. Republika Srbija se nije službeno ispričala zbog agresije niti je podmirila makar dio ratne štete. U sjevernom dijelu Srbije (pokrajina Vojvodina) između 1962. i 1991. broj Hrvata je smanjen za 61,1 %, a njihovo protjerivanje i obespravljivanje se nastavlja i danas. Usporedno s time, penetracija srpskoga i nekih drugih utjecaja preko etnički očišćene Republike Srpske i pokušaja destabilizacije Crne Gore, ugrožavaju hrvatske državne interese. Usprkos tomu što i sa Srbijom želimo dobrosusjedske odnose, sve to okolnosti zasad onemogućuju bilo kakvu našu suradnju sa srpskim političkim strankama.